Одлука којом се доноси Закон о платама и осталим накнадама судија и тужилаца у Републици Српској

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

С обзиром на став I.2.а Закључака наведене Конференције из Бона, којим је утврђено "да је непристрасно и независно правосуђе" од "суштинске важности за владавину закона и помирење у Босни и Херцеговини";

Узимајући у обзир Анекс Декларације Савјета за имплементацију мира од 16. децембра 1998. године, у којем је Управни одбор апелирао на потребу "усвајање закона, до 30. јуна 1999. године, којим би се успоставило независно и непристрасно правосуђе, са акцентом на судским и тужилачким именовањима, примјереним платама и објективним стандардима за именовање судија и тужилаца, који ће бити у складу са истим који се примјењују у европској демократској пракси, те унапређивању мултиетничког правосуђа широм БиХ";

Схватајући да је релевантно законодавство донијела Народна скупштина Републике Српске у априлу 2000. године, и да је ступило на снагу 2. јуна 2000. године;

Цијенећи чињеницу да, у вријеме када је Независна правосудна комисија започела са радом у прољеће 2001. године, финансијска ситуација у правосуђу била критична и да је Независна правосудна комисија, у блиској сарадњи са ентитетским министарствима правде и ентитетским парламентима, постигла значајно смањење годишњих трошкова у судству и тужилаштву тиме што је ујединила тужилачке функције, чиме је умањен број првостепених судова и број судија те помоћног техничког особља у правосуђу;

Цијенећи додатне мјере које је предузела Народна скупштина Републике Српске у октобру 2003. године у циљу даљег смањења трошкова судства и тужилаштва тиме што су укинуте неке од накнада које су исплаћиване судијама и тужиоцима као додатак на плате;

Схватајући да је финансијска ситуација у судству и тужилаштву на свим нивоима у Босни и Херцеговини и даље изразито критична и да годишњи трошкови плаћа и накнада за судије и тужиоце јасно представљају непропорционалан дио укупних буџета;

Схватајући такође да је тренутно ситуација неодржива и да би могла да доведе до колапса у правосуђу у Босни и Херцеговини;

С обзиром да су судови и тужилаштва нагомилали знатна дуговања

усљед недостатка средстава за правовремено измирење оперативних трошкова и исплату плата, да је укупни дуг крајем 2004. године достигао 16 милиона КМ и да су многим судовима биле и у овом тренутку и даље јесу ускраћене основне услуге – попут поште и телефона – те да стога они нису функционални нити у могућности да пружају услуге потребне грађанима Босне и Херцеговине;

Свјестан чињенице да су судијама и тужиоцима у Босни и Херцеговиние – као посљедица механизама утврђених у позитивном законодавству – плаће биле увећаване за отприлике 40% од првобитног повећања у 2000. години све док плате нису замрзнуте у децембру 2004. године када је истовремено инфлација у Босни и Херцеговини била минимална;

Узимајући у обзир Коминике Управног одбора вијећа за имплементацију мира од 3. децембра 2004. године, у којем је Управни одбор нагласио да "ефикасан рад правосуђа, кључни елемент послијератног опоравка БиХ, овиси о правилном функционирању и одговарајућој награђености правосудних тијела", и у којем је дао своју пуну подршку ставу "да је хитно потребно извршити ревизију плата у правосуђу да би се осигурала одговарајућа расподјела средстава која ће омогућити ефикасан рад правосудног система".

Констатирајући такође да је, у циљу избјегавања даљег погоршања ситуације, високи представник замрзнуо плате у ентитетском правосуђу децембра 2004. године и да је успостављена радна група коју чине представници из министарстава правде на нивоу ентитета и Босне и Херцеговине, Правосудне комисије Брчко Дистрикта, Високог судског и тужилачког вијећа Босне и Херцеговине као и удружења судија и тужилаца у оба ентитета са задатком да изврши ревизију плата у правосуђу и изради нове законске прописе;

Прихватајући препоруке радне групе да би плате судија и тужилаца требале бити усклађене између ентитета, да накнаде које су укинули ентитетски парламенти 2003. године не би

требало поново увести, да би плате за судије и тужиоце требале бити умјерено умањене, да би садашње плате требале остати и даље замрзнуте све док просјечна плата у Босни и Херцеговини не достигне одређени ниво, те да ће, након што поново почну да расту, плате расти у истом проценту као и просјечна плата у Босни и Херцеговини чиме ће се осигурати фиксни омјер између просјечне плате у Босни и Херцеговини и плата у правосуђу као и даље усклађивање између ентитета;

Прихватајући чињеницу да је Високи судски и правосуднисавјет Босне и Херцеговине, на својој сједници одржаној 23. августа 2005. године, изразило подршку препорукама Радне групе;

Присјећајући се коминикеа Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 24. јуна 2005. године у којем је указано на то да је Управни одбор и даље забринут "због изазова фискалне одрживости са којим се суочавају власти у БиХ, нарочито на ентитетском нивоу";

Схватајући да је реализација препорука радне групе од кључног значаја за функционирање правосудног система у Босни и Херцеговини и да је у том погледу од врхунске важности да се оне остварују од почетка наредне буџетске године и то почевши од 1. јануара 2006 године;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, високи представник доноси сљедећу:

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о платама и осталим накнадама судија и тужилаца у Републици Српској

који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон ступа на снагу као закон Републике Српске даном предвиђеним у члану 18. Закона, осим ако га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у истом тексту, истом облику и без измјена и допуна или додатних услова прије 31. децембра 2005.

године. Ако Народна скупштина Републике Српске усвоји наведени закон у другачијем тексту, уз измјене и допуне или додатне увјете, тај закон неће ступити на снагу.

У случају да Закон који је саставни дио ове Одлуке ступи на снагу у складу са одредбама ове Одлуке, ступиће на снагу на привременој основи, све док га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна или без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

Сарајево, 9. децембар 2005.

Педи Ешдаун
Високи представник

ЗАКОН О ПЛАТАМА И ДРУГИМ НАКНАДАМА

СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Оквир Закона

Овим законом утврђују се плате, накнаде и одређена материјална права судија и тужилаца и стручних сарадникау Републици Српској.

II

ПЛАТЕ, НАКНАДЕ И ДРУГА МАТЕРИЈАЛНА ПРАВА

Члан 2.

Основна мјесечна плата судија

1. Основна мјесечна плата судија износи:

a) За судије основних судова: 2.400 КМ.

b) За шефове одјељења основних судова: 2.600 КМ.

c) За предсједнике основних судова: 2.800 КМ.

d) За предсједнике основних судова са 30 или више судија: 3.200 КМ.

e) За предсједнике основних судова са 60 или више судија: 3.600 КМ.

f) За судије окружних судова: 3.000 КМ

g) За шефове одјељења окружних судова: 3.200 КМ.

h) За предсједнике окружних судова: 3.400 КМ.

i) За судије Уставног суда Републике Српске и судије Врховног суда Републике Српске: 3.800 КМ.

j) За шефове одјељења Уставног суда Републике Српске и Врховног суда Републике Српске: 4.000 КМ.

k) За предсједнике Уставног суда Републике Српске и Врховног суда Републике Српске: 4.400 КМ.

Члан 3.

Основна мјесечна плата тужилаца

1. Основна мјесечна плата тужилаца износи:

a) За тужиоце окружних тужилаштава: 2.400 КМ.

b) За шефове одсјека окружних тужилаштава: 2.600 КМ.

c) За замјенике главног тужиоца окружних тужилаштава: 3,000 КМ.

d) За главне тужиоце окружних тужилаштва: 3.400 КМ.

e) За републичке тужиоце: 3.800 КМ.

f) За замјенике главногрепубличког тужиоца: 4.000 КМ.

g) За главног републичког тужиоца: 4.400 КМ.

Члан 4.

Основна мјесечна плата стручних сарадника

1. Основна мјесечна плата стручних сарадника који обављају судску функцију у складу са чланом 50. став 2. Закона о судовима Републике Српске износи 1.200 КМ.

2. Број стручних сарадника из става 1. овог члана одређује Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине. Стручне сараднике из става 1. овог члана именује Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине у складу са Пословником Високог судског и тужилачког савјета и на том радном мјесту стручни сарадник не може провести више од шест година.

Члан 5.

Додатак на радни стаж

Основна мјесечна плата сваког судије и тужиоца из чл. 2. односно 3. овог закона и стручног сарадника из члана 4. повећава се за 0,5% за сваку пуну годину радног стажа, највише до 40 година.

Члан 6.

Регулисање основне мјесечне плате

1. Плате прописане чланом 2, 3 и 4. овог закона неће се повећавати све док просјечна мјесечна нето плата у Босни и

Херцеговини израчуната за календарску годину не достигне или не пређе износ од 800 КМ.

2. Почевши од године која услиједи након године у којој просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину по први пут достигне или пређе износ од 800 КМ, основна мјесечна плата судија и тужилаца и стручних сарадника прописана чланом 2, 3. односно 4. ће се годишње кориговати за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини.

3. Проценат повећања из става 2. овог члана израчунат ће се тако што ће се упоредити просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини за календарску годину са просјечном мјесечном нето платом у Босни и Херцеговини из претходне календарске године.

4. У случају да се у некој години просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину смањи, основна мјесечна плата судија, тужилаца и стручних сарадника из члана 4. овог закона остаје иста и неће се поново повећавати све док просјечна мјесечна нето плата у Босне и Херцеговини израчуната за календарску годину не достигне највиши ниво од првог повећања плата у складу са ставом 2. овог члана. Након тога, плате судија, тужилаца и стручних сарадника из члана 4. овог закона се повећавају у складу са ставом 2. овог члана.

5. Просјечна мјесечна нето плата за календарску годину биће она плата која буде објављена од стране Агенције за статистику Босне и Херцеговине.

Члан 7.

Радно вријеме

1. Број радних сати за судије, тужиоце и стручне сараднике из члана 4. овог закона је 40 радних сати седмично.

2. Уколико судија, тужилац или стручни сарадник из члана 4. овог Закона ради пола радног времена у складу са посебним законом или прописима, основна мјесечна плата из члана 2. односно 3. овог закона, кориговаће се у складу са бројем одрађених дана у односу према броју редовних радних дана за тај мјесец.

Члан 8.

Плаћени годишњи одмор и одсуство за задовољење вјерских потреба

1. Судије и тужиоци имају право на плаћени годишњи одмор у трајању од 30 радних дана, а стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на плаћени годишњи одмор у трајању од 20 радних дана.

2. Поред права на годишњи одмор дефинисаног у ставу 1. овог члана, судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на два плаћена и два неплаћена дана одмора годишње за задовољење вјерских потреба.

3. Сви судије и тужиоци имају право на нето накнаду за годишњи одмор у износу од 50% основне мјесечне плате из тачке а) члана 2. односно тачке а) члана 3. овог закона. Стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на нето накнаду за годишњи одмор у износу од 50% њихове плате утврђене у ставу 1. члана 4.

4. Нето накнада за годишњи одмор из става 3. овог члана плаћа се као додатак на редовну плату у јулу сваке године, без обзира на то када се узима годишњи одмор.

5. Плаћени годишњи одмор за сваког судију, тужиоца и стручног сарадника из члана 4. овог закона бит ће регулисан планом годишњих одмора који ће одредити предсједник суда или главни тужилац на годишњој бази у складу са прописима о унутрашњем пословању предметног суда односно тужилаштва.

Члан 9.

Ванредно плаћено одсуство

Поред годишњег одмора и одсуства за задовољавање религијских потреба регулисаног чланом 8. овог закона, судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на седам плаћених дана одмора у календарској години како слиједи:

(I) У случају женидбе/удаје: 5 дана;

(II) У случају смрти блиског сродника (супружника, партнера, мајке, оца, очуха, маћехе, дјетета, пасторка/пасторке, брата, сестре, полубрата, полусестре): 3 дана;

(III) У случају смрти мање блиског сродника (деде, баке или блиског сродника брачног друга или партнера): 1 дан;

(IV) У случају рођења дјетета: 2 дана;

(V) У случају селидбе из сталног пребивалишта у друго пребивалиште: 1 дан.

Члан 10.

Плаћено одсуство

1. Високи судски и тужилачки савјет може одлучити да судија односно тужилац настави да прима плату током одсуства које му одобри Високи судски и тужилачки савјет у складу са чланом 17. тачком 13. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 25/04).

2. Високи судски и тужилачки савјет у сарадњи са Министарством правде Републике Српске доноси прописе у вези са околностима под којим судија односно тужилац наставља примати плату током одсуства дефинисаног у ставу 1. овог члана.

Члан 11.

Накнада приликом одласка у пензију

Судије и тужиоци имају право на једну основну мјесечну плату као накнаду приликом одласка у пензију, као што је то прописано у члану 2. односно 3. овог закона.

Члан 12.

Здравствено осигурање и боловање

Судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на здравствено осигурање и боловање у складу са важећим Законом о здравственом осигурању у Републици Српској.

Члан 13.

Пензијско и инвалидско осигурање

Судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на пензијско и инвалидско осигурање у складу са важећим Законом о пензијском и инвалидском осигурању у Републици Српској.

Члан 14.

Накнада за путне трошкове

Судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на накнаду за путне трошкове у складу са прописима о унутрашњем пословању суда или тужилаштва и одобреним буџетом суда односно тужилаштва.

Члан 15.

Накнада за трошкове едукације

Судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 4. овог закона имају право на накнаду за трошкове настале у току едукације у складу са прописима о унутрашњем пословању суда или тужилаштва и одобреним буџетом суда или тужилаштва

Члан 16.

Накнада за упућивање у други суд са или без пристанка судије

У случају упућивања судије да врши дужност судије у другом суду у складу са чланом 50. или 51. Закона о високом судском и тужилачком савјету, тај судија има право на накнаду за трошкове у складу са одредбама које донесе Високи судски и тужилачки савјет у сарадњи са Министарством правде Републике Српске.

III

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17.

Стављање одредби ван снаге

Одредбе садржане у другим законима, прописима или одлукама Републике Српске које су у супротности с одредбама овог закона престају да важе даном ступања на снагу овог закона.

Члан 18.

Објављивање и ступање на снагу

Овај закон ступа на снагу 1.1.2006. године.